

nro 2/2023

SEURAKUNTAKIRJE

Andreaksen luterilainen seurakunta

**Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen,
mikä on maan päällä. Kol 3:2**

Tämä lause on osa pääsiäisyön messun kirjetekstistä. Takana on Jeesuksen vangitseminen, kiduttaminen, pilkkaaminen, ristiinnaulitseminen ja kuolema. Opetuslapsille löytyy niin monta inhimillistä syytä keskittyä siihen mikä on tapahtunut maan päällä. He olivat hylänneet Herransa ja jättäneet hänet yksin. Kaikki romahti, kun hänet naulattiin ristille. Enää ei ollut toivoa. Johannes kertoo, kuinka heidän mielensä oli siihen, mikä on maan päällä ”viikon ensimmäisenä päivänä, myöhään illalla, opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta” Joh 20:19. Tulevaisuus oli epävarma, ja pelko vallitsi heidät. Kaikin puolin ahdistava tilanne. Siihen tilanteeseen ylösnoussut Jeesus tuli ja seiso i heidän keskellä ja sanoi ”Rauha teille!”. Taivas laskeutuu alas. Jeesus tuli. Mikä ihme, Hän elää. Jeesuksen ylösnousemus on kaiken toivon lähde. Ylösnousemuksen todellisuus on syy miksi Paavali kehoitta mielemm e olemaan siihen mikä ylhäällä on. Ilman Kristuksen kuolema ja ylösnousemus meillä ei olisi ylhäällä mitään hyvää ja varmaa. Niin kun me katsomme itseämme ja sitä tilanne missä me olemme, niin elää mekin epävarmuuden, pelon ja jopa ahdistuksen keskellä. Euroopassa on sota, Suomi on liittymässä Natoon, eduskuntavaalit ja uusi hallitus tulossa jne. Kaikki tämä on osa ihmiselämästä. Ne ovat tärkeitä ja merkittäviä asioita. Kaiken tämän kesken mekin saamme kuulla ylösnousemuksen sanomaa ”Rauha teille!”. Näin ylösnousutta Herraa tervehtii meitä tänäänkin. Ylhäältä tulee rauhan tervehdys.

Siunattua pääsiäistä,
Jimmy Svenfelt

Tässä seurakuntakirjeessä löytyy Isä meidän rukouksen viimeinen osa. Näin Herran opettama rukous on käyty läpi ja on uuden sarjan aloittamisen paikka. Tässä seurakuntakirjeessä aloitamme uuden Seurakunnassa nähtyä-sarjaa ja julkaistaan ensimmäinen osa Ristikulkue.

Vaan päästä meidät pahasta

Pahuus on olemassa monenlaisissa muodoissa ja se on jotain mitä ylipäättään ei haluta elämään. Siksi me yksinkertaisesti pyydämme tässä rukouksessa, että Jumala varjelisi meidät pahasta. Jos alamme etsiä tarkemmin mistä oikein on kyse, on meillä ensin syytä huomata, että alkukielessä (Matt 6:13) tämä pahuuden sana voidaan ymmärtää kahdella eri tavalla. Se voi tarkoittaa sekä pahuutta yleensä että persoonallista paha, eli paholaista. Niin mistä me pyydämme, että Jumala vapauttaa meidät?

Luther opettaa, että meillä on syytä ajatella, että pyyntö sisältää näitä molempia. Emme pyydä vapautusta ainoastaan pahasta, vaan myös paholaisesta. Isossa Katekismuksessa Luther selittää ”Kristus siis näyttää puhuvan Perkeleestä. On kuin hän tahtoisi koota koko rukouksen sisällön yhdeksi lauseeksi ja suunnata sen tätä päävihollistamme vastaan. Juuri tämä näet asettuu keskuudessamme kaiken sen tielle, mitä me rukoilemme. Hän käy Jumalan nimen eli kunnian, Jumalan valtakunnan ja tahdon, jokapäiväisen leivän sekä iloisen ja hyvän omantunnon esteeksi. Sen tähden kokoamme lopuksi kaiken tuon yhteen ja sanomme näin: ”Rakas Isä. Auta meitä pääsemään vapaaksi kaikesta tästä onnettomuudesta.” Mutta tämä pyyntö torjuu yhtä lailla myös kaikkea muuta paha, mikä vain suinkin voi meitä kohdata Perkeleen valtapiirissä. Sellaista on esimerkiksi köyhyys, häpeä ja kuolema, lyhyesti sanoen kaikki se surkea hätä ja viiltävä tuska, jota on maailmassa määrättömän paljon.”

Ihmisinä me yritämme aina välttää pahuutta. Ainakin periaatteellisesti. Terve pyrkimys elämässä ja kutsumuksissa on, että pahuutta ei tapahtuisi itselle eikä lähimmäisille. Tämä pyyntö opettaa kuitenkin, ettei kaikki ole meidän käsissämme. Tämä pyyntö tunnistaa, että me olemme ihmisiä ja osaa langennutta luomakuntaa missä pahan - ja paholaisen - valta on meitä suurempi. Tämä rukous opettaa, että tulemme kääntyä Jumalan puoleen ja pyytää että hän vapauttaa meidät pahasta. Luther jatkaa katekismuksessa ”Meillä ei siis voi olla täällä maan päällä

tärkeämpää tehtävää kuin on päävihollistamme vastaan suunnattu taukoamaton rukous. Ellei näet Jumala meitä varjelisi, emme olisi hetkeäkään turvassa Perkeleen hyökkäyksiltä. Ymmärrät siis tämän pohjalta, miksi Jumala tahtoo, että me rukoilemme häneltä apua myös kaikkiin ruumiimme kiusoihin ja että emme etsi emmekä odota sitä keneltäkään muulta kuin häneltä.” No, mitä sitten, jos pahuutta kuitenkin tapahtuu meille, niin kuin köyhälle Lasarukselle tapahtui vertauskuvassa Luuk 16:19-31? Mitä jos Jumala kuitenkin sallii, että paholaisten hyökkäykset osuvat meihin? Tarkoittaako se, että paholainen on voimakkaampi kuin meidän Herramme?

No, ei tietenkään. Jumala antaa pahuutta tapahtua monesta syystä. Ja siitä emme ymmärrä kaikkea. Mutta se mitä on varma, on että Jumala ei salli, että tuonelan portit voita yli hänen seurakuntansa (Matt 16:18). Se tarkoittaa, että Jumala antaa pahuudelle ja paholaiselle rajan. Jumalan valtakunta, hänen armonsa ja anteeksi-antamus, joka on tullut meille Jeesuksen Kristuksen kautta ei häviä perkeleelle. Siksi kristityillä on aina toivo, joka on yli kaikki ruumiilliset pahuudet; toivo tulevasta elämästä taivaassa. Tämän rukouksen täydellinen täyttymys on näkyvissä vasta taivaassa.

Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.

Tämä viimeinen lause on vankka uskontunnustus siitä, että näitä pyyntöjä Jumala kuulee ja niihin hän mielellään vastaa, sillä hänen on valtakunta, voima ja kunnia.

Seurakunnan kalenteri

2.4	Palmusunnuntai	Jani-Matti Ylilehto
4.4	Ahtisaarna Jukka & Marian luona Herman Renlundinkatu 34 B9, Klo 18	Jimmy Svenfelt
6.4	Kiirastorstai Iltamessu klo 18	Jimmy Svenfelt
7.4	Pitkäperjantai Kuolinhetken hartaus klo 14	Jimmy Svenfelt
9.4	Pääsiäinen	Jimmy Svenfelt
16.4	1. Sunnuntai pääsiäisestä (Quasimodogeniti)	Jimmy Svenfelt
23.4	2. Sunnuntai pääsiäisestä (Misericordia Domini)	Jimmy Svenfelt
30.4	3. Sunnuntai pääsiäisestä (Jubilate)	Jimmy Svenfelt
7.5	4. Sunnuntai pääsiäisestä (Cantate)	Jimmy Svenfelt
14.5	5. Sunnuntai pääsiäisestä (Rogate, rukoussunnuntai)	Richard Eklund
21.5	6. Sunnuntai pääsiäisestä (Exaudi)	Jimmy Svenfelt

Ristikulkue

Suntio soittaa kelloa. Kolmella kilahduksella saamme muistaa kastettamme. Kanttori aloittaa ja seurakunta liittyy virteen. Sitten, yleensä viimeisen säkeistön alkaessa, suntio ja pastori saapuvat kirkkosaliin. Suntio kantaa käsissään ristiinnaulitun Jeesuksen kuvaa. Messu jatkuu. Ja lopuksi, viimeisen virren käydessä kohti loppua

sama näky toistuu. Suntio ja pastori poistuvat ristiinnaulitun kuvan kanssa. Mistä on kyse? Kyse on ristisaatosta tai -kulkueesta. Kirkon vanhassa kielessä käytetään sanaa prosessio – juhlakulkue. Juuri siitä on kyse. Juhlakulkue on matkalla. Yleensä, arkisessa jumalanpalveluksessa liikkeellä näkyy vain pastori ja suntio. Oikeasti kyseessä on koko Jumalan kansa.

Tuossa pienessä kulkueessa kannettavassa ristiinnaulitun kuvassa voidaan nähdä useat Raamatun viittaukset. Voimme muistaa pronssikäärmeen (4. Moos. 21:9), jonka Herra käski korottaa, jotta jokainen, joka siihen katsoo, paranisi kuolemasta. Samalla saamme muistaa, että Jeesus kertoo olevansa itse se, joka korotetaan antamaan elämää. (Joh 3:14). Ristiinnaulitun Jeesuksen kuvaa katsoessamme saamme muistaa sanat galatalaisille: Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme-sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu". Saamme muistaa myös elämän puuta, joka oli paratiisissa ja joka tulevassa uudessa Jerusalemissa on. Ristisaaton ristissä on kuvattuna nimenomaan ristiinnaulittu Herra. Tämä jotta muistaisimme että vaikka Golgatan risti on tyhjä, juuri haavoineen Herra on ruumiillisesti seurakunnan keskellä. Myös Paavali sanoo: Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. (1. Kor. 2:2)

Näitä saamme muistella mutta ristisaatto varsinainen esikuva vie meidät autiomaahan Egyptistä lähteneen Jumalan kansan kanssa. Toisessa Mooseksen kirjassa kerrotaan: Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. (2. Moos. 13:21) Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaeluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. (2. Moos 40:36-37) Jumala suojasi ja johti kansaansa kulkemalla kansan edellä. Aina pysähdyttäessä kansan tuli pystyttää ilmestysmaja ja viettää jumalanpalvelusta. Näin autiomaassa Jumalan kansan elämä rytmittyi arkiseen vaellukseen, jota Jumala johdatti ja paikalleen vietettyihin jumalanpalveluksiin, joissa kansa sai omistaa Jumalan lahjat ja lupaukset.

Samalla tavalla me, Kristuksen kirkon osa, vaellamme autiomaassa. Kuljemme kohti luvattua maata, jonka näemme vasta Jumalan sanan lupauksista. Arjessa olemme liikkeellä Jumalan johdattamina. Välillä pysähdymme, pystytämme jumalanpalveluspaikan ja otamme vastaan Jumalan lahjat. Ristisaatto on todella juhlakulkue. Se näyttää meille sen mikä on näkymättömässä todellisuudessa totta. Saamme

muistaa, että Jeesus on vapauttanut meidät Egyptistä eli synnin orjuudesta. Hänen kanssaan kuljemme matkaa kohti taivaan juhlaa. Ristisaatto tulee kirkkosaliin ja pysähtyy. On jumalanpalveluksen aika. Oikeastaan koko seurakunta voisi tulla kirkkosaliin samassa kulkueessa, asettua paikoilleen ja aloittaa sitten yhdessä messun. Mutta pienikin kulkue muistuttaa samasta totuudesta. Olemme vaeltava kansa. Kansa, jonka Jeesus haluaa pysäyttää säännöllisesti luokseen nauttimaan taivaan aarteista. Ja kun jumalanpalvelus loppuu, rohkaisee poistuva ristikulkue meitä palaamaan arkeen. Jeesus kulkee sinnekin meidän edellämme kuten kerran autiomaassa kansan edellä. Hän ei jätä meitä yksin vaan kulkee kanssamme joka päivä maailman loppuun asti (Matt. 28:20b). Arjessa tämä kulkue hajoaa pitkin kaupunkia ja maailmaa muuttuen ikään kuin näkymättömäksi tullakseen taas seuraavan messun alkaessa esiin. Näin Herran kansa vaeltaa, kunnes kerran se tulee perille.

Mitä ajatella tai miten toimia tämän ristisaaton kanssa? Kenties tärkeintä on muistaa, että se on kaikkien Jeesuksen omien juhla-kulkue. Siinä eivät kulje vain suntio ja pastori vaan me kaikki. Siksikin on paikallaan nousta ristisaaton ajaksi seisomaan, jos oma kunto sen sallii. Tuossa liikkeessä osoitamme kunnioitusta paitsi Vapahtajalle mutta ainakin itseäni liike myös muistuttaa, että olen itsekin liikkeellä Jeesuksen kanssa. Kaunis tapa on myös seurata ristiä katseella. Se on kuin rukous messun alussa siitä, että jaksaisin tämän lyhyen hetken keskittyä Herran töihin. Ja samoin messun lopussa ristiinnaulitun kuvaa seuraava katse pyytää: anna Sinun olla silmäni ja katseeni keskus arjessakin. Vanhaa luontoa voi kurittaa painamalla päänsä ja kumartaa tai niiata kevyesti, kun ristisaatto on lähellä. Kyse ei ole puisesta Jeesuksen kuvasta vaan Hänestä, joka todellisesti ja ruumiillisesti tulee messussa luoksemme.

Kuvan sijaan tervehdimme Herraa. Samalla opettelemme tunnustamaan Jeesuksen olevan juuri minun Herrani. Mutta Hän ei ole vain Herra. Ei ainakaan mikään pelottava hallitsija. Usein näkee ristisaaton äärellä painettujen päiden tekevän ristinmerkin ennen katseen uudelleen nostamista kohti Vapahtajan kuvaa. Siinä sielu saa sormissa tuntuvan lohdutuksen: minut Jeesus on kolmiyhteisen Jumalan nimeen kastanut ja liittänyt juhkakulkueeseensa kohti taivasta. Hänen kanssaan pääsen perille. Kiitos sinulle Jeesus!

Jani-Matti Ylilehto

Talous & kannatus

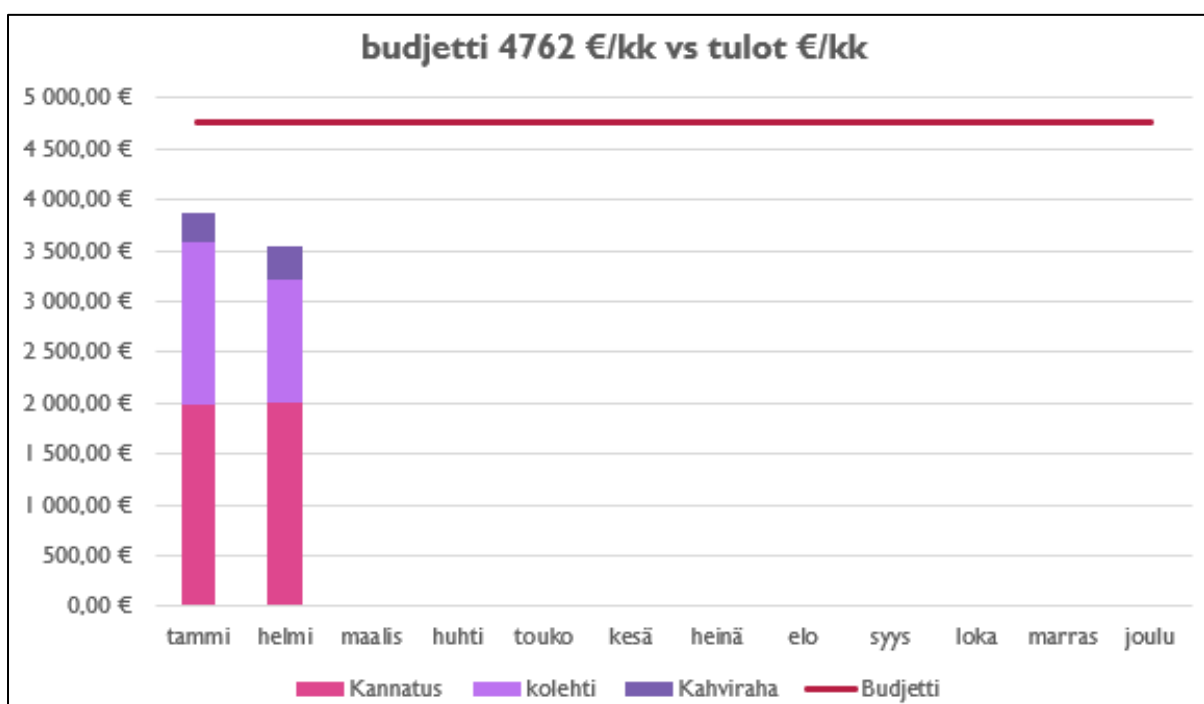
Alla hiukan tammi ja helmikuun taloustietoa. Kirittävää vielä riittää. Meitä seurakuntalaisia on sen verran, että jos kukin antaa 5 €/viikko lisää, vaje on näin saatu kiinni.

Tammikuu: Tulot yhteensä 3861,55 € Tulos oli – 900,05 €. Kahviraha 279,15 € ja kolehti 1593,40 € ja kannatus 1989,00 €.

Helmikuu: Tulot yhteensä 3551,35 € Tulos oli – 1210,25 €. Kahviraha 329,30 € ja kolehti 1223,05 € ja kannatus 1999,00 €.

”Iloista antajaa Jumala rakastaa” 2 Kor 9:6

Kiitos uskollisuudesta ja lahjoituksista,
Janne Vanhala

Jos haluat tukea seurakuntamme työtä, voit tehdä sen oheisella tiedoilla

Saaja: Suomen Luther-säätiö

Tili: FI59 1023 3000 2354 52

Viite: 8811

Rahankeräyslupa lhpk.fi/kannatus

33871

MobilePay

Yhteystiedot

Seurakunnan pastori Jimmy Svenfelt,
Puh. 045-78347548, jimmy.svenfelt@lhpk.fi

Neuvoston puheenjohtaja Janne Vanhala,
Puh. 040-5113770, janne.vanhala@boliden.com

Seurakunnan osoite: Asentajantie 13, 2. Krs.

Jos haluat seurakunnan sähköpostilistalle
ilmoita itsesi Jimmille.

Andreaxsen luterilainen
seurakunta

lhpk.fi

studiokrypta.fi

luterilainen.net